വെളിച്ചം സൗദി ഓൺലൈൻ ഖുർആൻ പഠന പദ്ധതി

ഏഴാംഘട്ടം

ക്യാമ്പയിൻ 12

സൂറത്തു സബഅ്

ആയത്ത് 38 മുതൽ 54 വരെ

2025 നംവബർ 23മുതൽ 2025 ഡിസംബർ 07 വരെ

Google Play

Velicham Online

velichamsaudionline.com

സൗദി ഇന്ത്യൻ ഇസ്‌ലാഹി സെന്റർ

facebook.com/velichamsaudionline youtube.com/velichamsaudionline

وَٱلَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِىٓ ءَايَـٰتِنَا مُعَـٰجِزِينَ أُو۟لَـٰٓئِكَ فِى ٱلْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿٣٨﴾

《38》 (നമ്മെ) പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ആയത്തുകളിൽ (കുഴപ്പത്തിന്)പരിശ്രമിക്കുന്നവരാകട്ടെ, അക്കൂട്ടർ ശിക്ഷയിൽ ഹാജരാക്കപ്പെടുന്നവരാകുന്നു.

قُلْ إِنَّ رَبِّى يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ وَيَقْدِرُ لَهُۥ ۚ

《39》 പറയുക : നിശ്ചയമായും എന്റെ റബ്ബ് തന്റെ അടിയാൻമാരിൽ നിന്ന് താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് ഉപജീവനം വിശാലപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും(താനുദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്)കുടുസ്സാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

وَمَآ أَنفَقْتُم مِّن شَىْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُۥ ۖ وَهُوَ خَيْرُ ٱلرَّٰزِقِينَ ﴿٣٩﴾

നിങ്ങൾ ഏതൊരു വസ്തു ചില വഴിക്കുന്നതായാലും അവൻ നിങ്ങൾക്ക് അതിനു പകരം തരുന്നതാണ്, അവൻ ഉപജീവനം നൽകുന്നവരിൽവെച്ച് ഉത്തമനുമത്രെ.

﴾38﴿ وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ (കുഴപ്പത്തിനു)പരിശ്രമിക്കുന്നവർ فِي آيَاتِنَا നമ്മുടെ ആയത്തുക ളിൽ, ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ مُعَاجِزِينَ അസാധ്യരാക്കിക്കൊണ്ട്, പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന വരായി أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ فِي الْعَذَابِ ശിക്ഷയിൽ مُحْضَرُونَ ഹാജരാക്കപ്പെടുന്നവരാണ് ﴾39﴿ قُلْ നീ പറയുക إِنَّ رَبِّي നിശ്ചയമായും എന്റെ റബ്ബ് يَبْسُطُ الرِّزْقَ ഉപജീവനം വിശാലപ്പെടു ത്തുന്നു لِمَنْ يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് مِنْ عِبَادِهِ തന്റെ അടിയാന്മാരിൽനിന്ന് وَيَقْدِرُ കുടുസ്സാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു لَهُ അവന് وَمَا أَنْفَقْتُمْ നിങ്ങൾ ചിലവ് ചെയ്യുന്നത് مِنْ شَيْءٍ ഏ തൊരു വസ്തുവെയും فَهُوَ എന്നാലവൻ يُخْلِفُهُ അതിന് പകരം നൽകുന്നു وَهُوَ അവൻ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ഉപജീവനം നൽകുന്നവരിൽ ഉത്തമനുമാണ്.

പിഴച്ച ആദർശലക്ഷ്യങ്ങളുള്ളവരും, ഭൗതിക താൽപര്യങ്ങൾക്ക് മുൻഗണന നൽകുന്നവരും അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളിൽ - ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും, വേദവാക്യങ്ങളുമാകുന്ന ലക്ഷ്യങ്ങ ളിൽ - കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുക പതിവാണ്. വേറെ ചിലർ അതെല്ലാം ഇക്കാലത്തേക്ക് പറ്റിയതല്ലെന്നു സമർത്ഥിക്കും. ഇങ്ങിനെ പലരും പലതും അല്ലാഹുവിന് മനുഷ്യന്റെ ഗുണ ദോഷങ്ങളെപ്പറ്റി വേണ്ടത്ര അറിഞ്ഞുകൂടാഎന്നും, അവന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ വേണ്ടത്ര പ്രായോ ഗികമല്ല എന്നുമാണിവരുടെ നാട്യം. ഇങ്ങിനെയുള്ളവർക്ക് ചുരുങ്ങിയ വാക്കിൽ കനത്ത താക്കീ താണ് 38-ാം വചനവും, മുകളിൽ വായിച്ച 5-ാം വചനവും നൽകുന്നത്.

മനുഷ്യരെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയാൻമാരാണ്. എല്ലാവർക്കും അവൻ ഉപജീ വനം നൽകുകയും ചെയ്യും. (ഭൂമിയിലുള്ള ഏതൊരു ജീവിയാകട്ടെ, അതിന് وَمَا مِن دَآبَّةٍ فِي ٱلْأَرْضِ إِلَّا عَلَى ٱللَّهِ رِزْقُهَا മേൽ ബാധ്യത ഇല്ലാത്തതില്ല) പക്ഷേ, മുമ്പു പറഞ്ഞതുപോലെ, അവനുമാത്രം വശദമായി അറിയാവുന്ന ചില യുക്തിരഹസ്യങ്ങളനുസരിച്ച് അവൻ ചിലർക്ക് വിശാലമായും ചിലർക്ക് ഇടുക്കമായും അത് വിതരണം ചെയ്യുന്നു. അതിൽ വ്യത്യാസം വരുത്തുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല. ദാവൂദ് (അ),സുലൈമാൻ (അ) മുതലായ നബിമാർക്ക് അവൻ ധാരാളം സമ്പത്ത് നൽകി. ഈസാ നബി(അ), മുഹമ്മദ് നബി ﷺ മുതലായ നബിമാർ നിർദ്ധനൻമാരായിരുന്നു. നേരെമറിച്ച് ദുഷ്ടൻമാരായ ആളുകളിലും ധാരാളം ധനവാൻമാരെയും ദരിദ്രൻമാരെയും കാണാം. അതാണ് ഇതിന് കാരണം. അപ്പോൾ ധനവും, ദാരിദ്ര്യവും - രണ്ടും തന്നെ- ഓരോ പരീക്ഷണങ്ങളാണ്. وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً- الأنبياء)(തിൻമകൊണ്ടും, നൻമകൊണ്ടും നാം നിങ്ങളെ പരീക്ഷണം നടത്തുന്നതാണ്. ദാരിദ്ര്യത്തിലും, വിഷമത്തിലും ക്ഷമ കൈകൊള്ളണം. ധനത്തിലും സന്തോഷത്തിലും നന്ദി കൈകൊള്ളുകയും അവയെ സൽകാ ര്യങ്ങളിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും വേണം.

നല്ല മാർഗത്തിൽ ചിലവഴിക്കുന്ന ധനം വാസ്തവത്തിൽ നശിക്കുകയില്ല, വളരുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അല്ലാഹു അതിന് കൂടുതൽ മെച്ചപ്പെട്ട പ്രതിഫലം നൽകുന്നു. പരലോ കത്ത്വെച്ച് ലഭിക്കുന്ന പ്രതിഫലം ഏതു നിലക്കും മെച്ചപ്പെട്ടതുതന്നെ. ഇഹത്തിൽവെച്ചും അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യവും സഹായവും ലഭിക്കുവാൻ അത് കാരണമാകുന്നു. കൂടാതെ സഹജീവികളിൽനിന്നുള്ള സ്നേഹാദരവുകൾ, സഹായസഹകരണങ്ങൾ, പ്രാർത്ഥന എന്നി വയും മനസ്സന്തോഷവും അത്മൂലം സിദ്ധിക്കുവാനുണ്ട്. പക്ഷേ, ചിലവഴിക്കുന്നത് അല്ലാഹു വിന്റെ പ്രീതി ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ചിലവഴിച്ചതിന്റെ ഫലം ഭാവിയിലേക്കും അവശേഷിക്കുന്നു. ചിലവഴിക്കാത്ത ധനം ഉടമസ്ഥനെ

വിട്ടുപിരിയുകയും, ചിലപ്പോൾ അവന് തന്നെ ആപത്തുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യും. ഒരിക്കൽ ഒരു ആട്ടിനെ അറുത്ത അവസരത്തിൽ നബി ചോദിച്ചു : എനി എന്തു ബാക്കിയുണ്ട് ? ആയിശാ (റ) പറഞ്ഞു : അതിന്റെ കുറക്കല്ലാത്ത ഒന്നും ബാക്കിയില്ല. തിരുമേനി പറഞ്ഞു : എല്ലാം ബാക്കിയുണ്ട് -കുറകൊഴിച്ച് (ബു:മു) കുറകു വീട്ടാവശ്യത്തിലും, ബാക്കി ഭാഗം ധർമത്തിലും വിനിയോഗിച്ചിരുന്നതാണ് നബി ഇങ്ങിനെ പറയുവാൻ കാരണം.

ആഹാര മാർഗം എല്ലാവർക്കും ഒരേ അളവിൽ നൽകാതിരുന്നത് ഈ ലോകവ്യവസ്ഥയുടെ ഒരാവശ്യമാണെന്ന് സൂറത്തു -സുഖ്റുഫ്: 32-ൽ വെച്ചു നമുക്ക് കാണാം. إنْ شَاء الله

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَٰٓئِكَةِ أَهَٰٓؤُلَآءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا۟ يَعْبُدُونَ ﴿٤٠﴾

《40》 അവരെ മുഴുവനും അവൻ [അല്ലാഹു] ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്ന ദിവസം (ഓർക്കുക) പിന്നീട് അവൻ മലക്കുകളോട് പറയും : ഇക്കൂട്ടർ നിങ്ങളെയായിരുന്നുവോ ആരാധിച്ചിരുന്നത് ?!

قَالُوا۟ سُبْحَٰنَكَ أَنتَ وَلِيُّنَا مِن دُونِهِم ۖ بَلْ كَانُوا۟ يَعْبُدُونَ ٱلْجِنَّ ۖ أَكْثَرُهُم بِهِم مُّؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾

《41》 അവർ പറയും : നീ എത്രയോ പരിശുദ്ധൻ ! നീയത്രെ ഞങ്ങൾക്ക് ബന്ധപ്പെട്ടവൻ-അവരല്ല. പക്ഷേ, അവർ ജിന്നുകളെ ആരാധിച്ചു വരികയായിരുന്നു. അവരിൽ അധികമാളുകളും അവരിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരാകുന്നു.

《40》 وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ അവരെ അവൻ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്ന ദിവസം جَمِيعًا മുഴുവനും, എല്ലാം ثُمَّ يَقُولُ പിന്നെ അവൻ പറയും لِلْمَلَائِكَةِ മലക്കുകളോട് أَهَؤُلَاءِ ഇക്കൂട്ടർ(ആയിരുന്നോ) إِيَّاكُمْ നിങ്ങളെ كَانُوا يَعْبُدُونَ ആരാധിച്ചുവരുക(യായിരുന്നോ) 《41》 قَالُوا അവർ പറയും سُبْحَانَكَ നീ മഹാപരിശുദ്ധൻ, നിന്റെ പരിശുദ്ധിയെ വാഴ്ത്തുന്നു أَنْتَ നീ, നീയത്രെ وَلِيُّنَا ഞങ്ങൾക്ക് ബന്ധപ്പെട്ടവൻ, കാര്യകർത്താവ് مِنْ دُونِهِمْ അവരെക്കൂടാതെ(അവരല്ല) بَلْ പക്ഷേ(എങ്കിലും) كَانُوا يَعْبُدُونَ അവർ ആരാധിച്ചുവന്നിരുന്നു الْجِنَّ ജിന്നുകളെ أَكْثَرُهُمْ അവരിലധികവും بِهِمْ അവരിൽ مُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണ്.

മലക്കുകളെ അധിക്ഷേപിക്കുകയല്ല-അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധിച്ചുവന്നവരുടെ അപരാധം സ്ഥാപിക്കുകയും, അവരെ അധിക്ഷേപിക്കുകയുമാണ് - ഈ ചോദ്യത്തിന്റെ താൽപര്യം. ഇതുപോലെ ഈസാ നബി(അ)യെയും, മാതാവിനെയും ആരാധിച്ചുവന്നവരെക്കുറിച്ച് ഈസാ നബി(അ)യോടും അല്ലാഹു പരലോകത്തുവെച്ച് ചോദിക്കുമെന്നും, അദ്ദേഹം അവരെ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് മറുപടി പറയുമെന്നും സൂറത്തുൽ മാഇദഃ 116 ലും പ്രസ്താ

വിച്ചു കാണാം.

അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ദൈവങ്ങളെ ആരാധിച്ചു വരുന്നവരിൽ പല തരക്കാരുണ്ട്. ചിലർ മലക്കുകളുടെ പേരിൽ വിഗ്രഹങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നു. ചിലർ ദേവീദേവൻമാരെ ആരാധിക്കുന്നു. ചിലർ വിഗ്രഹങ്ങൾ പ്രതിഷ്ഠിച്ചും പ്രതിഷ്ഠിക്കാതെയും പിശാചുക്കളെ ആരാധിക്കുന്നു. ചിലർ പ്രേതങ്ങളെയും കാരണവൻമാരെയും ആരാധിക്കുന്നു. മുസ്‌ലിം പാമരൻമാരിൽപോലും പിശാചുക്കളെ ആരാധിക്കുന്ന ചിലരുണ്ടെന്നതു വളരെ ദുഃഖകരമായ ഒരു വാസ്തവമത്രെ. പക്ഷേ, അവരുടെ ആരാധ്യരായ പിശാചുക്കളെ കുറിച്ച് ജിന്നുകളെന്നോ മലക്കുകളെന്നോ അറബിപ്പേർ പറഞ്ഞു അവർ സമാധാനിക്കും, ചിലപ്പോൾ തങ്ങളുടെ പിശാചുക്കൾക്ക് (ചേക്കുട്ടി, കോയസ്സൻ മുതലായ) മുസ്‌ലിം നാമങ്ങൾ നൽകിയും തൃപ്തി അടയും. അത്രമാത്രം. തങ്ങളുടെ ആരാധ്യൻമാരിൽ തങ്ങൾക്ക് ഗുണവും ദോഷവും ചെയ്‌വാൻ കഴിവുള്ളവരാണെന്നും, അസാധാരണമായ ചില കഴിവുകൾ അവർക്കുണ്ടെന്നും അവർ അദൃശ്യകാര്യങ്ങൾ അറിയുമെന്നും, അവർക്ക് വേണ്ടി ചില കർമങ്ങളും വഴിപാടുകളും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്നും മറ്റുമുള്ള ധാരണകൾ പലരിലും കാണാം. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെക്കുറിച്ചാണ് മലക്കുകളോട് അല്ലാഹു മേൽകണ്ട ചോദ്യം ചോദിക്കുന്നത്.

മലക്കുകളുടെ മറുപടിയുടെ സാരം ഇതാണ് : അല്ലാഹുവേ, അവർ ഞങ്ങളെ ആരാധിക്കുകയോ, ഞങ്ങൾ അതിന് അനുകൂലിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന പ്രശ്നമേ ഇല്ല. ആരാധനക്കർഹത നിനക്ക് മാത്രമാണല്ലോ. നീ പരമപരിശുദ്ധനും, എല്ലാ മാഹാത്മ്യങ്ങളുടെയും നാഥനുമാണ്. ഞങ്ങളുടെ കൈകാര്യവും , ഞങ്ങളുടെ രക്ഷയും, ഞങ്ങളുടെ സഹായവുമെല്ലാം നിന്റെ പക്കലാണ്. ഞങ്ങളും അവരുമായി യാതൊരു മൈത്രിയോ ബന്ധനമോ ഇല്ല. ഞങ്ങളറിയാതെയും ഞങ്ങളുടെ യാതൊരു പ്രേരണകൂടാതെയും അവർ ഞങ്ങളെ ആരാധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതുകൊണ്ട് തന്നെ അവർ ഞങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളാണ്. വാസ്തവത്തിൽ അവർ ജിന്നുവർഗമായ പിശാചുക്കളെ ആരാധിക്കുകയും, അവരുടെ പ്രേരണകളിൽ വഞ്ചിതരാവുകയുമാണ് ചെയ്തിരുന്നത്. ചിലർ യാഥാർത്ഥ്യം ഓർക്കാതെ വിഡ്ഢിത്തം പ്രവർത്തിച്ചതായിരിക്കാമെങ്കിലും, മിക്കവരും ജിന്നുകളിൽ തികച്ചും ദിവ്യത്വം കൽപിക്കുന്നവരും വിശ്വാസം അർപ്പിക്കുന്നവരും തന്നെയായിരുന്നു.

ഇബ്‌ലീസും അവന്റെ വർഗക്കാരുമാണ് ഇവിടെ ജിന്നുകൾ (الجن) കൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം. ജിന്ന് എന്ന് പറയുന്നതു മനുഷ്യർക്ക് അഗോചരമായ ഒരു വർഗമാണ്. അതുകൊണ്ട് അതിൽ മനുഷ്യൻ ഉൾപ്പെടുന്നില്ല. ജിന്നിലും മനുഷ്യരിലും ഉൾപ്പെട്ട ദുഷിച്ച ആളുകൾക്ക് പിശാചുക്കൾ (الشياطين) എന്നു പറയപ്പെടും. പക്ഷേ, ജിന്നു വർഗത്തിലെ പിശാചുക്കളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് സാധാരണ പിശാചുക്കൾ (الشياطين) എന്ന് പറയാറുള്ളത്. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ രണ്ടു വർഗത്തിലുള്ളവരെയും ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് ആ വാക്ക് ഉപയോഗിച്ചേക്കും. ഖുർആനിൽ രണ്ടിനും ഉദാഹരണം കാണും. (കൂടുതൽ വിവരം സൂ: ഹിജ്റിന്നുശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ കാണാം) إنْ شاء الله

فَٱلْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَّفْعًا وَلَا ضَرًّا

﴾42﴿ അന്ന് നിങ്ങളിൽ ചിലർ ചിലർക്ക് (അന്യോന്യം) ഒരു ഉപകാരം ചെയ്‌വാനാകട്ടെ, ഉപദ്രവം ചെയ്‌വാനാകട്ടെ കഴിവുണ്ടാകുന്നതല്ല.

وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُواْ ذُوقُواْ عَذَابَ ٱلنَّارِ ٱلَّتِى كُنتُم بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿٤٢﴾

അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരോട് നാം പറയുകയും ചെയ്യും ; നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കിയിരുന്ന (ആ)നരകത്തിലെ ശിക്ഷ നിങ്ങൾ ആസ്വദിച്ചുകൊള്ളുവിൻ !

﴿42﴾ فَالْيَوْمَ അന്ന് لَا يَمْلِكُ സ്വാധീനപ്പെടുത്തുകയില്ല(കഴിയുകയില്ല) بَعْضُكُمْ നിങ്ങളിൽ ചിലർ لِبَعْضٍ ചിലർക്ക് نَفْعًا ഉപകാരം ചെയ്‌വാൻ وَلَا ضَرًّا ഉപദ്രവം ചെയ്‌വാനും ഇല്ല وَنَقُولُ നാം പറയുകയും ചെയ്യും لِلَّذِينَ ظَلَمُوا അക്രമം ചെയ്തവരോട് ذُوقُوا ആസ്വദിക്കുവിൻ, രുചി നോക്കുവിൻ عَذَابَ النَّارِ നരകത്തിലെ ശിക്ഷ الَّتِي كُنْتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നതായ بِهَا അതിനെ تُكَذِّبُونَ വ്യാജമാക്കും.

ഇവർക്ക് യാതൊരു രക്ഷക്കും മാർഗമില്ലാതായിത്തീർന്നതിന്റെ കാരണം അടുത്ത ആയത്തിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാം.

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَـٰتُنَا بَيِّنَـٰتٍ قَالُواْ مَا هَـٰذَآ إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَن يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ ءَابَآؤُكُمْ وَقَالُواْ مَا هَـٰذَآ إِلَّآ إِفْكٌ مُّفْتَرًى ۚ وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ إِنْ هَـٰذَآ إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٤٣﴾

﴿43﴾ നമ്മുടെ ആയത്തുകൾ വ്യക്തമായ നിലയിൽ അവർക്കു ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായാൽ അവർ പറയും : ഇവൻ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ ആരാധിച്ചുവരുന്നതിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെ തടയുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ എന്നല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല. ഇതു കെട്ടിച്ചമക്കപ്പെട്ട ഒരു കള്ളം [നുണ] അല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല എന്നും അവർ പറയും. (ആ)വിശ്വസിച്ചവർ യഥാർത്ഥത്തെക്കുറിച്ച് – അതവർക്ക് വന്നെത്തിയപ്പോൾ–പറയുകയാണ് : ഇത് പ്രത്യക്ഷമായ ഒരു ജാലമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.

وَمَآ ءَاتَيْنَـٰهُم مِّن كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا ۖ وَمَآ أَرْسَلْنَآ إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِن نَّذِيرٍ ﴿٤٤﴾

﴿44﴾ അവർ പഠിച്ചറിയുമാറുള്ള യാതൊരു ഗ്രന്ഥങ്ങളും നാം അവർക്ക് കൊടുത്തിട്ടില്ല ; നിനക്കു മുമ്പ് അവരിലേക്ക് ഒരു താക്കീതു കാരനെയും നാം അയച്ചിട്ടുമില്ല.

﴿43﴾ وَإِذَا تُتْلَىٰ ഓതിക്കൊടുക്കപ്പെടുന്നതായാൽ عَلَيْهِمْ അവർക്ക് آيَاتُنَا നമ്മുടെ ആയ

ത്തുകൾ بَيِّنَاتٍ വ്യക്തമായ നിലയിൽ قَالُوا അവർ പറയും مَاهَٰذَا ഇവനല്ല إِلا رَجُلٌ ഒരു പുരുഷൻ(മനുഷ്യൻ) അല്ലാതെ يُرِيدُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു أَنْ يَصُدَّكُمْ നിങ്ങളെ തടയുവാൻ عَمَّا كَانَ ആയിരുന്നതിൽ നിന്ന് يَعْبُدُ ആരാധിക്കും آبَاؤُكُمْ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്യും مَاهَٰذَا ഇതല്ല إِلا إِفْكٌ കള്ളം (നുണ)അല്ലാതെ مُفْتَرًى കെട്ടിച്ചമക്കപ്പെട്ട وَقَالَ പറയുകയും ചെയ്യും الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ لِلْحَقِّ യഥാർത്ഥ(സത്യ)ത്തെക്കുറിച്ച് لَمَّا جَاءَهُمْ അതവർക്ക് വന്നപ്പോൾ إِنْ هَٰذَا ഇതല്ല إِلا سِحْرٌ ഒരു ജാലം (ചെപ്പിടിവിദ്യ) അല്ലാതെ مُبِينٌ പ്രത്യക്ഷമായ ﴾44﴿ وَمَا آتَيْنَاهُمْ നാമവർ ക്ക് നൽകിയിട്ടില്ല مِنْ كُتُبٍ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളൊന്നും يَدْرُسُونَهَا അവർ പഠിച്ചറിയുന്ന وَمَا أَرْسَلْنَا നാം അയച്ചിട്ടുമില്ല إِلَيْهِمْ അവരിലേക്ക് قَبْلَكَ നിന്റെ മുമ്പ് مِنْ نَذِيرٍ ഒരു താക്കീതുകാരനെയും.

അവിശ്വാസികളുടെ ഒന്നാമത്തെ ആരോപണം നബിയെപ്പററിയും, ഖുർആനെപ്പറ്റിയും, മൂന്നാമത്തേത് ഖുർആനും നബിയും പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന തത്വങ്ങളും സംബന്ധിച്ചുമാകുന്നു. നിരർത്ഥങ്ങളായ ഈ ആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുവാൻ ഇവർക്ക് വല്ല അർഹതയും ഉണ്ടോ ? ഇല്ല. വേദഗ്രന്ഥത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പരിചയമോ, പ്രവാചകൻമാർ മുഖേന സിദ്ധിച്ച അറിവോ ഇവർക്കുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ എന്തെങ്കിലും വിധി കൽപ്പിക്കുവാൻ ഇവർക്ക് ന്യായമുണ്ടായിരുന്നു. അറബി മുശ്‌രിക്കുകൾക്ക് അതു രണ്ടും ഇല്ലല്ലോ.

وَكَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَغُوا۟ مِعْشَارَ مَآ ءَاتَيْنَٰهُمْ فَكَذَّبُوا۟ رُسُلِى فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٥﴾

﴾45﴿ ഇവർക്ക് മുമ്പുള്ളവരും വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അവർക്ക് നാം നൽകിയതിന്റെ പത്തിലൊരംശത്തിങ്കൽ ഇവർ എത്തിച്ചേർന്നിട്ടുമില്ല. അങ്ങനെ, അവർ എന്റെ ദൂതൻമാരെ വ്യാജമാക്കി. അപ്പോൾ എന്റെ പ്രതിഷേധം എപ്രകാരമാണുണ്ടായത് ?! (ഇവരൊന്ന് അന്വേഷിക്കട്ടെ)

﴾45﴿ وَكَذَّبَ الَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടരും കളവാക്കി مِنْ قَبْلِهِمْ ഇവരുടെമുമ്പുള്ള وَمَابَلَغُوا ഇവർ എത്തിയിട്ടുമില്ല مِعْشَارَ യാതൊന്നിന്റെ പത്തിലൊരംശം مَا آتَيْنَاهُمْ നാമവർക്ക് നല്കിയ فَكَذَّبُوا എന്നിട്ടവർ വ്യാജമാക്കി رُسُلِي എന്റെ ദൂതന്മാരെ فَكَيْفَ كَانَ അപ്പോൾ എങ്ങിനെ ആയി, ഉണ്ടായി نَكِيرِ എന്റെ പ്രതിഷേധം, വെറുപ്പ്

സൂ: റൂം 9 ൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, ഇവരെക്കാൾ ശക്തിയും, പ്രതാപവും, നാഗരികതയും, ആയസ്സുമെല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും അവരുടെ അക്രമത്തിന് നടപടി എടുക്കുന്നതിൽ അല്ലാഹുവിന് യാതൊരു തടസ്സവുമുണ്ടായില്ല. എന്നിരിക്കെ, അവരുടെ ദശമാനക്കണക്കിന് പോലും ശക്തി ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഇവരിൽ ശിക്ഷാ നടപടി എടുക്കുന്നതിനുണ്ടോ വല്ല മുടക്കവും ?!

വിഭാഗം - 6

۞ قُلْ إِنَّمَآ أَعِظُكُم بِوَٰحِدَةٍ ۖ أَن تَقُومُوا۟ لِلَّهِ مَثْنَىٰ وَفُرَٰدَىٰ ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا۟ ۚ مَا بِصَاحِبِكُم مِّن جِنَّةٍ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُم بَيْنَ يَدَىْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٦﴾

﴾46﴿ (നബിയേ) പറയുക : ഒരൊറ്റ കാര്യം മാത്രം ഞാൻ നിങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്നു : നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനു വേണ്ടി, ഈരണ്ടാളായും, ഓരോരുത്തരായും എഴുന്നേൽക്കുക [തയ്യാറാവുക] : പിന്നെ നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചു നോക്കുക (ഇത്രമാത്രം).

നിങ്ങളുടെ സുഹൃത്തിന് യാതൊരു ഭ്രാന്തുമില്ല ; കഠിനമായ ഒരു ശിക്ഷയുടെ മുമ്പിൽ അദ്ദേഹം നിങ്ങൾക്കൊരു താക്കീതുകാരനാണെന്നല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും)അല്ല.

قُلْ مَا سَأَلْتُكُم مِّنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ ۖ إِنْ أَجْرِىَ إِلَّا عَلَى ٱللَّهِ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٧﴾

﴾47﴿ പറയുക : ഞാൻ നിങ്ങളോട് പ്രതിഫലമായി വല്ലതും ചോദിക്കുന്ന പക്ഷം അത് നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയാകുന്നു. എന്റെ പ്രതിഫലം അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ അല്ലാതെ (ബാധ്യത) ഇല്ല. അവൻ എല്ലാ കാര്യത്തിനും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവനുമാകുന്നു.

﴾46﴿ قُلْ നീ പറയുക إِنَّمَا أَعِظُكُمْ നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്നു(ള്ളു) بِوَاحِدَةٍ ഒറ്റകാര്യം(മാത്രം) أَنْ تَقُومُوا നിങ്ങൾ എഴുന്നേൽക്കണ(തയ്യാറാകണ)മെന്ന് لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന് വേണ്ടി مَثْنَى ഈരണ്ടാളായിട്ട് وَفُرَادَى ഓരോരുത്തരായിട്ടും ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا പിന്നെ നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുക مَا بِصَاحِبِكُمْ നിങ്ങളുടെ ആളിൽ (സുഹൃത്തിൽ, ചങ്ങാതിയിൽ)ഇല്ല مِنْ جِنَّةٍ യാതൊരു ഭ്രാന്തും إِنْ هُوَ അദ്ദേഹമല്ല إِلَّا نَذِيرٌ ഒരു താക്കീതുകാരനല്ലാതെ لَكُمْ നിങ്ങൾക്കു بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ ഒരു ശിക്ഷയുടെ മുമ്പിൽ شَدِيدٍ കഠിനമായ ﴾47﴿ قُلْ നീ പറയുക مَا سَأَلْتُكُمْ ഞാൻ നിങ്ങളോട് എന്തുചോദിച്ചുവോ (വല്ലതും ചോദിച്ചാൽ) مِنْ أَجْرٍ പ്രതിഫലമായിട്ട് فَهُوَ لَكُمْ എന്നാലതുനിങ്ങൾക്ക്വേണ്ടിയാണ് إِنْ أَجْرِيَ എന്റെ പ്രതിഫലമല്ല إِلَّا عَلَى اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിലല്ലാതെ وَهُوَ അവൻ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിന്റെ മേലും شَهِيدٌ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവനാണ്, സന്നദ്ധനാണ്.

എത്ര മഹത്തായ ഉപദേശം : ബുദ്ധിയും മനസ്സാക്ഷിയുമുള്ള ഏതൊരാൾക്കും നിരസിക്കാനാവാത്ത ഉപദേശം ! മനുഷ്യസ്രഷ്ടാവ്-മനുഷ്യന്റെ മനസ്സാക്ഷിയെയും, മനഃശ്ശാസ്ത്രത്തെയും കുറിച്ച് സസൂക്ഷ്മം അറിയുന്ന അല്ലാഹു-അവതരിപ്പിച്ച ഈ പ്രമേയം അസ്വീ

കാര്യമായിക്കാണുന്നവൻ നിശ്ചയമായും ഭാഗ്യം കെട്ടവൻ തന്നെ. ബുദ്ധിശൂന്യമോ, മനസ്സാക്ഷി പണയപ്പെട്ടവനോ അല്ലാത്ത ആർക്കും ഇതവഗണിക്കുക സാധ്യമല്ല.

ഒരാൾ ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് തുറന്ന ഹൃദയത്തോടെ സ്വയം ചിന്തിക്കുന്ന പക്ഷം അവന്റെ മനസ്സാക്ഷി അവന് നേർവഴി ചൂണ്ടിക്കാട്ടാതിരിക്കുകയില്ല. പരസ്പരം ഗുണകാംക്ഷികളായ രണ്ടു സ്നേഹിതൻമാർ ചേർന്നു ആത്മാർത്ഥതയോടെ അഭിപ്രായം കൈമാറിക്കൊണ്ട് ചർച്ച നടത്തുമ്പോഴും അവർ തങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ഒരു നല്ല തീരുമാനത്തിൽ എത്തിച്ചേരും. പക്ഷേ, കൂടുതൽ ആളുകൾ ചേർന്ന് സത്യാന്വേഷണം നടത്തുമ്പോൾ അത് സ്വസ്ഥതക്കും, കാര്യക്ഷമമായി ചിന്തിക്കുന്നതിനും ഭംഗം വരുത്തിയേക്കും. ചിന്താഗതി ചിതറിപ്പോകുവാനും, പരപ്രേരണകൾ രംഗപ്രവേശം ചെയ്‌വാനും, പക്ഷപാതപരമായ സമീപനങ്ങൾ ഉടലെടുക്കുവാനും അത് കാരണമാകുകയും ചെയ്യും. ആശയക്കുഴപ്പത്തിനും കക്ഷിവഴക്കുകൾക്കും പാത്രമായിട്ടുള്ള വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് സത്യാന്വേഷണം നടത്തുവാനും, തർക്കശാസ്ത്രത്തിന്റെയോ ഏതെങ്കിലും പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിന്റെയോ നിർബ്ബന്ധത്തിന് വിധേയമാകാത്ത തീരുമാനം കണ്ടെത്തുവാനും ഏറ്റവും ഉപയുക്തമായ മാർഗമത്രെ സ്വകാര്യ വിചിന്തനം. ഈ തത്വം അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ഇമാം ശാഫീ(റ) പറഞ്ഞത് : ഒരാൾ തന്റെ സഹോദരനെ സ്വകാര്യമായി ഉപദേശിക്കുന്ന പക്ഷം, അവൻ അവനെ അലങ്കരിക്കുകയായിരിക്കും. ഒരാൾ തന്റെ സഹോദരനെ പരസ്യമായി ഉപദേശിക്കുന്ന പക്ഷം, അവൻ അവനെ വികലപ്പെടുത്തുകയായിരിക്കും (من نصح اخاه سرافقدزانه ومن نصح اخاه جهرا فقد شانه)

നബി ﷺ തിരുമേനിയുടെ ഇതപര്യന്തമുള്ള എല്ലാ ചരിത്രവും അവർക്കറിയാം. നാട്ടിലെ ജനങ്ങളുടെ എല്ലാ ശോച്യാവസ്ഥയും അവർ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നബി പ്രബോധനം ചെയ്തുവരുന്ന തത്വങ്ങളാകട്ടെ, അങ്ങേയറ്റം പ്രായോഗികവും, സനാതനവും. എന്നിരിക്കെ, ആത്മാർത്ഥതയോടും, നിഷ്കളങ്ക ഹൃദയത്തോടും കൂടി-ഓരോരുത്തൻ സ്വന്തമായോ, മറ്റൊരുവനോട് കൂട്ടുചേർന്നോ-അൽപം ചിന്തിച്ചു നോക്കുകയേ വേണ്ടതുള്ളൂ. എന്നാലവർക്ക് നബിയുടെ സത്യാവസ്ഥ ബോധ്യപ്പെടാതിരിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് അതിന് തയ്യാറാകുവാൻ അവരെ ഉപദേശിക്കണമെന്നും, എന്തെങ്കിലും സ്വാർത്ഥോദ്ദേശ്യത്തോട്കൂടിയല്ല ഈ പ്രബോധന കൃത്യം നിർവ്വഹിക്കുന്നത്-അവരുടെ ഗുണത്തെമാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചാണ്-എന്ന വസ്തുത അവരെ ഓർമിപ്പിക്കണമെന്നും നബിﷺയോടു കൽപിക്കയാണ്. ആശയക്കുഴപ്പം നേരിടുന്ന വിഷയങ്ങളിൽ മനസ്സമാധാനം കൈവരുന്നതിന് ആത്മാർത്ഥതയോടുകൂടി സ്വതന്ത്രമായും സ്വസ്ഥമായും സ്വയം ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, ഉപദേഷ്ടാക്കളായ ആളുകൾ നിസ്വാർത്ഥരായിരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും ഇതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. والله الموفق

قُلْ إِنَّ رَبِّى يَقْذِفُ بِٱلْحَقِّ عَلَّٰمُ ٱلْغُيُوبِ ﴿٤٨﴾

﴾48﴿ പറയുക : നിശ്ചയമായും എന്റെ റബ്ബ് യഥാർത്ഥത്തെ ഇട്ടുതരുന്നു : (അവൻ)അദൃശ്യങ്ങളെ നന്നായറിയുന്നവനാണ്.

قُلْ جَآءَ ٱلْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ ٱلْبَٰطِلُ وَمَا يُعِيدُ ﴿٤٩﴾

﴾49﴿ പറയുക : യഥാർത്ഥം വന്നു (കഴിഞ്ഞു) നിരർത്ഥമായത് തുടക്കമുണ്ടാക്കുകയുമില്ല. ആവർത്തനം ചെയ്കയുമില്ല.

﴾48﴿ قُلْ നീ പറയുക إِنَّ رَبِّي നിശ്ചയമായും എന്റെ റബ്ബ് يَقْذِفُ ഇടുന്നു, എറിയുന്നു بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥത്തെ, യഥാർത്ഥംകൊണ്ട് عَلَّامُ الْغُيُوبِ അദൃശ്യങ്ങളെ നന്നായറിയുന്നവനാണ് ﴾49﴿ قُلْ നീ പറയുക جَاءَ الْحَقُّ യഥാർത്ഥം(സത്യം)വന്നു وَمَا يُبْدِئُ തുടക്കമുണ്ടാക്കുക(തുടങ്ങിവെക്കുക)യില്ല الْبَاطِلُ നിരർത്ഥം, അയഥാർത്ഥം وَمَا يُعِيدُ അത് ആവർത്തനമുണ്ടാക്കുക(ആവർത്തിക്ക)യുമില്ല.

ഹക്ക് (الحق) എന്ന പദത്തിന് സന്ദർഭമനുസരിച്ച് സത്യം, ന്യായം, പരമാർത്ഥം, യഥാർത്ഥം, മുറ, ശരിയായത്, ധർമം, കടമ, അവകാശം, അധികാരം, കാര്യം, വാസ്തവം, വേണ്ടപ്പെട്ടത് എന്നൊക്കെ അർത്ഥം വരുന്നതാണ്. ഇതിന്റെ വിപരീതാർത്ഥങ്ങളിൽ വരുന്ന പദമത്രെ ബാത്വിൽ (الباطل)

യഥാർത്ഥത്തെ ഇട്ടുതരുന്നു-അഥവാ എറിഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നു (يقذف بالحق) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, അല്ലാഹു നബിﷺക്കു സത്യയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ വഹ്‌യ്മൂലം എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നു എന്നത്രെ. ഈ വാക്യത്തിന് യഥാർത്ഥംകൊണ്ട് എറിയുന്നു എന്നും അർത്ഥം വരാവുന്നതാണ്. അപ്പോൾ-സൂ: അൻബിയാഉ് 18-ൽ കാണുന്നത്പോലെ - സത്യമായുള്ളതുകൊണ്ട് അസത്യമായതിനെ എറിഞ്ഞുതകർക്കുന്നു എന്നായിരിക്കും ഉദ്ദേശ്യം. ആദ്യത്തെ വചനത്തിലെ ആശയം ബലപ്പെടുത്തുകയാണ് രണ്ടാമത്തെ വചനം ചെയ്യുന്നത്. അതായത്, സത്യം-അഥവാ ഇസ്‌ലാമിക വ്യവസ്ഥ-വന്നു കഴിഞ്ഞു. അസത്യത്തിന് എനി തലപൊക്കുവാനും, നിലനിൽക്കുവാനും സാധ്യതയില്ല എന്ന് സാരം. ഈ അർത്ഥത്തിൽ സാധാരണ ഉപയോഗിക്കാറുള്ള ഒരു നീതി വാക്യം കൂടിയാണ് وما يبدئ الباطل وما يعيد എന്ന വാചകം.

قُلْ إِن ضَلَلْتُ فَإِنَّمَآ أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِى ۖ وَإِنِ ٱهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوحِىٓ إِلَىَّ رَبِّىٓ ۚ إِنَّهُۥ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٥٠﴾

﴾50﴿ പറയുക : ഞാൻ വഴിപിഴച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, എന്റെ പേരിൽ (ദോഷം വരുത്തി) തന്നെയാണ് ഞാൻ വഴി പിഴക്കുന്നത്. ഞാൻ നേർമാർഗം പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ (അത്) എന്റെ റബ്ബ് എനിക്ക് വഹ്‌യ് നൽകുന്നത് കൊണ്ടുമാണ്. നിശ്ചയമായും അവൻ കേൾക്കുന്നവനാണ് ; സമീപസ്ഥനാണ്.

﴾50﴿ قُلْ നീ പറയുക إِن ضَلَلْتُ ഞാൻ വഴി പിഴച്ചെങ്കിൽ فَإِنَّمَا أَضِلُّ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും ഞാൻ വഴിപിഴക്കുന്നു عَلَىٰ نَفْسِي എന്റെ പേരിൽ(മാത്രം) وَإِنِ اهْتَدَيْتُ ഞാൻ നേർമാർഗം പ്രാപിച്ചെങ്കിൽ فَبِمَا يُوحِي എന്നാൽ വഹ്‌യ്(ബോധനം)നൽകുന്നതുകൊണ്ടുമാണ് إِلَيَّ എനിക്ക് رَبِّي എന്റെ റബ്ബ് إِنَّهُ سَمِيعٌ നിശ്ചയമായും അവൻ കേൾക്കുന്നവനാണ് قَرِيبٌ സമീപസ്ഥനാണ്, അടുത്തവനാണ്.

നബി ﷺയുടെ മാർഗം ശരിയാണോ തെറ്റാണോ എന്ന സംശയത്തോടുകൂടിയുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയല്ല-സത്യനിഷേധികളെ ചിന്തിപ്പിക്കുവാനും, ആകർഷിക്കുവാനും വേണ്ടി

യുള്ള ഒരു സമീപന നയമാണ്-ഇത്. നബി ﷺ പാപങ്ങളിൽ നിന്നു സുരക്ഷിതനായിരിക്കെ, എന്റെ തിൻമകൾക്ക് ഞാൻ തന്നെ ഉത്തരവാദിയാണെന്നും, എന്റെ നൻമകൾ അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായത്താൽ ലഭിക്കുന്നതാണെന്നും പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ നബിയോട് കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത് നാം പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തേണ്ടുന്ന ഒരു വിഷയമാകുന്നു.

وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذْ فَزِعُوا۟ فَلَا فَوْتَ وَأُخِذُوا۟ مِن مَّكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٥١﴾

﴾51﴿ അവർ പേടിച്ചു നടുങ്ങുന്ന സന്ദർഭം നീ കാണുകയാണെങ്കിൽ (ഹാ, ഭയങ്കരം തന്നെ)! അപ്പോൾ പിടിയിൽപെടാതെ) ഒഴിവാകലേ ഇല്ല. സമീപസ്ഥലത്തുനിന്നുതന്നെ അവർ പിടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

﴾51﴿ وَلَوْ تَرَىٰ നീ കാണുകയാണെങ്കിൽ, കണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ إِذْفَزِعُوا അവർ പേടിച്ചു നടുങ്ങുമ്പോൾ فَلَافَوْتَ അപ്പോൾ ഒഴിവാകൽ(പാഴാകൽ)ഇല്ല وَأُخِذُوا അവർ പിടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും مِنْ مَكَانٍ ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്ന് قَرِيبٍ അടുത്ത, സമീപമായ

ഇപ്പോൾ എത്ര കേമൻമാരും, ധീരന്മാരുമാണെങ്കിലും ആ അവിശ്വാസികൾ പരലോകത്തെത്തുമ്പോൾ അങ്ങേയറ്റം ഭയവിഹ്വലരായിരിക്കും. രക്ഷപ്പെടുവാൻ ഒരു മാർഗവും അവർക്കില്ല. ഓടിപ്പോകുവാൻ അവർ ശ്രമിച്ചേക്കും, പക്ഷേ, സ്ഥലംവിടാൻ അനുവദിക്കാതെ നിന്നിടത്തുവെച്ചുതന്നെ അവരെ പിടികൂടും.

وَقَالُوٓا۟ ءَامَنَّا بِهِۦ وَأَنَّىٰ لَهُمُ ٱلتَّنَاوُشُ مِن مَّكَانٍۭ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾

﴾52﴿ അവർ(അപ്പോൾ) പറയുകയും ചെയ്യും : 'ഞങ്ങൾ അതിൽ വിശ്വസിച്ചു' എന്ന് (പ്രാപ്യമല്ലാത്ത) വിദൂരസ്ഥലത്തു നിന്ന് എങ്ങിനെയാണ് അവർക്ക് (വേഗത്ത്) കരസ്ഥമാകൽ ?

﴾52﴿ وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്യും آمَنَّابِهِ ഞങ്ങൾ അതിൽ (അദ്ദേഹത്തിൽ) വിശ്വസിച്ചു وَأَنَّىٰ لَهُمُ എങ്ങിനെയാണ്(എവിടെനിന്നാണ്)അവർക്ക് التَّنَاوُشُ കരസ്ഥമാകൽ, കയ്പറ്റൽ, കിട്ടൽ مِنْ مَكَانٍ ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്ന് بَعِيدٍ വിദൂരമായ, അകന്ന

وَقَدْ كَفَرُوا۟ بِهِۦ مِن قَبْلُ ۖ وَيَقْذِفُونَ بِٱلْغَيْبِ مِن مَّكَانٍۭ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾

﴾53﴿ അവർ മുമ്പ് അതിൽ അവിശ്വസിച്ചിരിക്കയാണല്ലോ ! വിദൂരസ്ഥലത്തു നിന്ന് അവർ കാണാതെ (ഊഹാസ്ത്രം) എറിയുകയും ചെയ്തിരുന്നു

﴾53﴿ وَقَدْ كَفَرُوا അവർ വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ട്, അവിശ്വസിച്ചിരിക്കെ بِهِۦ അതിൽ, അദ്ദേഹ ത്തിൽ مِن قَبْلُ മുമ്പ് وَيَقْذِفُونَ അവർ എറിയുകയും (ആരോപിക്കയും)ചെയ്തിരുന്നു بِٱلْغَيْبِ അദൃശ്യത്തിൽ(കാണാതെ, ഊഹിച്ചുകൊണ്ട്) مِن مَّكَانٍۭ بَعِيدٍ വിദൂരസ്ഥല ത്തുനിന്ന്.

വിശ്വസിക്കേണ്ടുന്ന സമയമെല്ലാം അവർ പാഴാക്കിക്കളഞ്ഞു. എന്നിട്ട് ഇപ്പോൾ ശിക്ഷ കൺമുമ്പിൽ കണ്ടപ്പോൾ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചുവെന്നു പറയുന്നു. വിശ്വസിക്കുവാനുള്ള സന്ദർഭം എനി പ്രാപിക്കാനാവാത്ത വിധം ദൂരപ്പെട്ടുപോയിരിക്കുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ എങ്ങിനെയാണ് ഇത്രവേഗം അവർക്ക് വിശ്വാസം ഉണ്ടായിത്തീർന്നത് ?! ഇതേവരെ അതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുകയോ, അതിനെ സമീപിച്ചുനോക്കുകയോ അവർ ചെയ്തില്ല. അങ്ങകലെ നിന്ന് വെറും ഊഹത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുകയും, ആക്ഷേപത്തിന്റെ ശരവർഷം പൊഴിക്കുകയുമാണവർ ചെയ്തിരുന്നത്. ജാലമാണ്, ഭ്രാന്താണ്, തനി വ്യാജമാണ് എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞു കാലം കഴിക്കുകയാണല്ലോ അവർ ചെയ്തത്. എന്നു സാരം.

അതിൽ വിശ്വസിച്ചു(آمنا به) എന്നും അതിൽ അവിശ്വസിച്ചു(كفروا به) എന്നും പറഞ്ഞതിലുള്ള സർവ്വനാമം (ضمير) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം നബി ﷺ പ്രബോധനം ചെയ്ത സത്യയാഥാർത്ഥ്യം (الحق)ആകുന്നു. ഒരു പക്ഷേ, അത് നബി ﷺയെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്. അപ്പോൾ به എന്നതിനു രണ്ടിടത്തും അദ്ദേഹത്തിൽ എന്ന് അർത്ഥം കൊടുക്കണം

وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِم مِّن قَبْلُ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ فِى شَكٍّ مُّرِيبٍۭ ﴿٥٤﴾

﴾54﴿ അവരുടെയും, അവർ ഇച്ഛിക്കുന്നതിന്റെയും ഇടയിൽ മറ ഇടപ്പെടും തടസ്സം നേരിടും ; മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന അവരുടെ കക്ഷികളെക്കൊണ്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടതുപോലെ (ത്തന്നെ), (കാരണം) നിശ്ചയമായും അവർ ആശയക്കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്ന സംശയത്തിലായിരുന്നു.

﴾54﴿ وَحِيلَ മറയിടപ്പെടും, (തടയപ്പെടും) بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ അവർ ഇച്ഛിക്കുന്നതിനിടയിലും كَمَا فُعِلَ ചെയ്യപ്പെട്ടതുപോലെ بِأَشْيَاعِهِمْ അവരുടെ കക്ഷികളെക്കൊണ്ട് مِن قَبْلُ മുമ്പ്, മുമ്പുള്ള إِنَّهُمْ كَانُوا۟ നിശ്ചയമായും അവരായിരുന്നു فِى شَكٍّ സംശയത്തിൽ مُّرِيبٍۭ ആശയക്കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്ന, സന്ദേഹകരമായ

എനി അവർ എന്തുതന്നെ ഇച്ഛിച്ചിട്ടും ഫലമില്ല. മുമ്പ് ഇവരെപ്പോലെ അവിശ്വാസികളായി ജീവിച്ചിരുന്ന എല്ലാ വിഭാഗക്കാരിലും എടുക്കുന്ന അതേ ശിക്ഷാനടപടി ഇവരിലും നടത്തപ്പെടും. കാരണം, സത്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കാതെ, ആശയക്കുഴപ്പവും സംശയവുമായി തങ്ങളുടെ ജീവിതകാലം അവർ പാഴാക്കിയതുതന്നെ.

والله الموفق والمعين وله الحمد

[التسويد قبيل ظهر يوم الثلثاء ٢٨ ربيع الأخر ١٣٨١ هـ الموافق ١٠ / ١٠ / ٦١ م
والتبييض مساء يوم الإثنين ١١ صفر ١٣٨٩ – الموافق ٢٨/ ٤ /٦٩ م]